

Nezje Božo, luby nebeski Wotze, kiz ty nas schitkich kwojecznemu žiwjenju stworit sy, smjel so nadnami, a nedaj so nam sabudžicj wot teho jeniczkeho praweho Pucja, po kotrymž cji wustwoleni na tutym Sswjeczi hicz maju! Pshetož wono je jich welje bes Ezloweckami, kotsi so psches neprawu Wjeru a Bohu nespodobne žiwjenje so sabježali na ton schjeroki Pucz, kiz do Hehly wedje a kramnemu wjecznemu Satamanstwu. Pshed Hehlu pak a pshed tamnem wjecznem Satamanstwowom swar-
nuj nas, luby Kneze Božo, a nedaj so nam skasycj, so bychmy junu twoju wulku Krasnoscz wnebeskim Raju woladacz, a po naschej czafnej Ssmerezi krobi do wjeczneho žiwjenja pshindž moli, tebe tejj tam, kiz ty nasch dobrocziny stworiczel sy, a nas sewschem dobrem schjednje wotzowšy wobstarasch, bewscheho Konza moli kwalicj, czeszcicj a posbjehacz.

O Ssyno Boži, luby Kneze Jesom Kryscheje, kiz ty nasche dla czerpit sy a wumret, smjel so nadnami, a daj nam tu prawu sbožnu Wjeru do tebe, so teje bychmy sa swojeho jeniczkeho Sbožnika a Wumožnika horjewšali, teje shorzej Lubosczu lubowali, swjernje hocj do Konza nascheho czafneho žiwjenja pschi tebi sawostali, a so nedali psches žanu žatoscz aby Snyf noscz, psches žane Pshesczehanje aby Spyttowanie, psches žanu Rusu aby Strachotu njest a nanidny wot twojeje Lubosczje newodzjelicj, nam kšjpschemu, kiz hej žadamy sbožni bydž, a tebi Pšeseliu, kiz ty nas schitkich wutrobnje rad sbožnych czinicj chjesch, a so wulzy jara na tem sweskelisch, dyž so nam jow czafnje derje dje, a tejj tam wjecznje pomhane bydž može! Kneze Božo, luby swjaty Ducho, kiz ty schitko dobre do nas ptodzicj a nas kdobremu sam wodzicj dyr-
bisch, smjel so nadnami, a nawucz nas sBožeho swjateho Sstowa derje posnacj, schtož je dobre, a schtož dobre neje, schtož nam žkodzi, a schtož nam nežkodzi, schtož so nam czinicj salejži, czohož so wostajicj mamy, so by so po Božej swjatei Wohlj žyte nasche žiwjenje wedko, a my na posletku teje Wjernj Konz, kiz je naschich Duschow Sbožnoscz dostacz moli! Haj ty žyta wosšozy kwalena Sswjata Trojiza, smjel so nadnami, a swjacj nas wšwojej Wjernosczj, pshetož twoje Sstowo je ta Wjernoscz! Do a schitko druhe wuprosymy sebi we j. n. w. n. a. k.

Szenje na Sswjatoczniczku pola Jana na 14. Stawi.

Schtuz me lubuje, ton budze moje Sstowo dzerzecj, a moj Wot-
tzez budze jeho lubowacz, a my budžemy knjemu pshindž, a Wob-
hydlenje pola njeho czinicj. Schtuz pak me lubuje, ton moje Sstowa nedzerzi. A to Sstowo, kotrez wy slyschicze, neje moje, ale teho Wotza, kiz me postal je. To sym ja kwam reczał, jako hjeschcze pola was bjech. Alle ton Troshtar, ton swjaty Duch, kotrehož moj Wot-
zez postacz budze wmojim Meni, ton samy budze was schitko nawu-
tziej, a wam spomnicj schitko, schtož wam prajit sym. Njer wam wostaju, swoj Njer wam dawam, ja nedawam wam, jako Sswjet da-
wa; Wascha Wutroba so nestrozej, ani so nestrachui. Wy seze sly-
scheli, so ja wam prajit sym, ja du tam, a pshindu sažo kwam: Dy
bysch-